

צפניה

1 דְּבַר־יְהוָה׃ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־צַפְנִיָּה בֶן־כוּשִׁי
 בֶן־גְּדַלְיָה בֶן־אֲמַרְיָה בֶן־חִזְקִיָּה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אֲמוֹן
 מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 2 אָסַף אָסַף כָּל מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
 נְאֻם־יְהוָה׃ 3 אָסַף אֲדָם וּבַהֲמָה אָסַף עוֹף־הַשָּׁמַיִם וְדַגֵּי
 הַיָּם וְהַמְּכַשְׁלוֹת אֶת־הַרְשָׁעִים וְהִכַרְתִּי אֶת־הָאָדָם מֵעַל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה נְאֻם־יְהוָה׃ 4 וְנָטִיתִי יָדִי עַל־יְהוּדָה וְעַל
 כָּל־יְיֹושְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהִכַרְתִּי מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־שְׂאֵר
 הַבָּעַל אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים עִם־הַכְּתָנִים׃ 5 וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִּיִּים
 עַל־הַגְּבוּלוֹת לְצַבָּא הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִּיִּים הַנֹּשְׁבָעִים
 לַיהוָה וְהַנֹּשְׁבָעִים בְּמַלְכָם׃ 6 וְאֶת־הַנְּסוּגִים מֵאֲחֵרֵי
 יְהוָה וְאֲשֶׁר לֹא־בִקְשׂוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא דָרְשׂוּ׃ 7 הֲסֹ
 מִפְּנֵי אֲדַגֵּי יְהוָה כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כִּי־הִכִּין יְהוָה
 זְבַח הַקִּדִּישׁ קִרְאִיו׃ 8 וְהָיָה בַיּוֹם זָבַח יְהוָה וּפְקַדְתִּי
 עַל־הַשָּׂרִים וְעַל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל־הַלְבָּשִׁים מִלְּבוּשׁ
 נְכָרִי׃ 9 וּפְקַדְתִּי עַל כָּל־הַדּוֹלֵג עַל־הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא
 הַמְּמַלְאִים בֵּית אֲדֹנֵיהֶם חֶמֶס וּמְרָמָה׃ 10 וְהָיָה בַּיּוֹם
 הַהוּא נְאֻם־יְהוָה קוֹל צִעָקָה מִשְׁעַר הַדְּגַיִם וַיִּלְלָה
 מִן־הַמִּשְׁנָה וּשְׂבַר גְּדוֹל מִהַנְּבָעוֹת׃ 11 הַיִּלְלוּ יוֹשְׁבֵי
 הַמִּכְתָּשׁ כִּי נִדְמָה כָּל־עַם כְּנֹעַן וּנְכַרְתִּי כָּל־נְטִילֵי
 כֶּסֶף׃ 12 וְהָיָה בַּעֲת תְּהִיָּא אַחַפֵּשׁ אֶת־יְרוּשָׁלַם בַּגְּרוֹת
 וּפְקַדְתִּי עַל־הָאֲנָשִׁים הַקַּפְּאִים עַל־שִׁמְרֵיהֶם הָאֲמָרִים

בְּלִבְכֶם לֹא־יִיטֵיב יְהוָה וְלֹא יִרַע: ¹³ וְהָיָה חֵילָם
 לַמְשֹׁפֵה וּבִתְיָהֶם לַשְּׂמֵמָה וּבָנוּ בְּתִים וְלֹא יֵשְׁבוּ וְנִטְעוּ
 כְּרָמִים וְלֹא יִשְׁתּוּ אֶת־יַיִנָּם: ¹⁴ קָרוֹב יוֹם־יְהוָה הַגָּדוֹל
 קָרוֹב וּמִתָּר מְאֹד קוֹל יוֹם יְהוָה מִר צָרַח שָׁם גְּבוּר:
¹⁵ יוֹם עֲבָרָה תִּיּוֹם תִּהְיֶה יוֹם צָרָה וּמְצוּקָה יוֹם שָׂאָה
 וּמְשׂוֹאָה יוֹם חֲשָׁף וְנֹאפְלָה יוֹם עָנָן וְעֶרְפֶּל: ¹⁶ יוֹם שׁוֹפָר
 וּתְרוּעָה עַל הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת וְעַל הַפְּגוֹת הַגְּבוּהוֹת:
¹⁷ וְהִצַּרְתִּי לָאָדָם וְהִלְכּוּ כְּעוֹרִים כִּי לִיהוָה חֲטָאוּ
 וּשְׁפָדוּ דָמָם כְּעֶפֶר וּלְחֶמֶם כַּגִּלְגָּלִים: ¹⁸ גַּם־כִּסְפָּם
 גַּם־זָהָבָם לֹא־יִכַּל לְהִצִּילָם בַּיּוֹם עֲבָרָת יְהוָה וּבִאֵשׁ
 קִנְאוֹתוֹ תֵּאָכַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי־כָלָה אֶף־נִבְהָלָה יַעֲשֶׂה אֶת
 כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: ס

2

¹ הִתְקוּשְׁשׁוּ וְקוּשׁוּ הַגּוֹי לֹא נִכְסַף: ² בְּטָרָם לָדַת
 חֶק כְּמִץ עֵבֶר יוֹם בְּטָרָם | לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן
 אֶף־יְהוָה בְּטָרָם לֹא־יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אֶף־יְהוָה: ³ בִּקְשׁוּ
 אֶת־יְהוָה כָּל־עַנְוֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר מִשְׁפִּטּוּ פִּעְלֹ בִּקְשׁוּ־צֶדֶק
 בִּקְשׁוּ עֲנֹה אוֹלֵי תִסְתְּרוּ בַּיּוֹם אֶף־יְהוָה: ⁴ כִּי עֲזָה
 עֲזוּבָה תִהְיֶה וְאֲשַׁקְלוֹן לַשְּׂמֵמָה אֲשׁוּדוּ בְּצִהָרִים וּגְרִשׁוּהָ
 וְעַקְרוּן תִּעַקֵּר: ס ⁵ הוּי יֹשְׁבֵי חָבֵל תִּיָּם גּוֹי כְּרִתִּים
 דְּבַר־יְהוָה עֲלֵיכֶם כְּנֹעַן אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְהֶאֱבַדְתִּיךָ מֵאִין
 יוֹשֵׁב: ⁶ וְהָיְתָה חָבֵל תִּיָּם נֹזֶת כְּרֵת רַעִים וְגִדְרוֹת צָאוּ:
⁷ וְהָיָה חָבֵל לְשֹׂאֲרֵית בֵּית יְהוּדָה עֲלֵיהֶם יִרְעוּן בְּבִתִּי

אשקלון בערב ירבעון כי יפקדם יהנה אלהיהם ושב
 *שבותם) שבייתם: 8 שמעתי חרפת מואב וגדופי בני
 עמון אשר חרפלו את-עמי ויגדילו על-גבולם: 9 לכן
 חי-אני נאם יהנה צבאות אלהי ישראל כי-מואב כסדם
 תהיה ובני עמון פעמרה ממשק חרול ומכרה-מלח
 ושממה עד-עולם שארית עמי יבזום ויתר *גוי (גויי)
 ינחלום: 10 זאת להם תחת גאונם כי חרפלו ויגדלו
 על-עם יהנה צבאות: 11 נורא יהנה עליהם כי רזה
 את כל-אלהי הארץ ושתחו-לו איש ממקומו כל אני
 הגוים: 12 גם-אתם כושים חללי חרבי המה: 13 ויט ידו
 על-צפון ויאבד את-אשור וישם את-נינה לשממה ציה
 כמדבר: 14 ורבעו בתוכה עדרים כל-חיתו-גוי גם-קאת
 גם-קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף
 כי ארזה ערה: 15 זאת העיר העליזה היושבת לבטח
 האמרה בלבבה אני ואפסי עוד אידו היתה לשמה
 מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יגיע ידו: ס

3

1 הוי מראה ונגאלה העיר היונה: 2 לא שמעה בקול
 לא לקחה מוסר ביהנה לא בטחה אל-אלהיה לא
 קרבה: 3 שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי
 ערב לא גרמו לבקר: 4 נביאה פתזים אנשי בגדות
 כהניה חללו-קדש חמסו תורה: 5 יהנה צדיק בקרבה
 לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא

נעדר ולא יודע עול בשת: 6 הכרתי גוים נשמו פנותם
החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש
מאין יושב: 7 אמרתי אד-תיראי אותי תקחי מוסר
ולא יכרת מעונה כל אשר-פקדתי עליה אכן השכימו
השחיתו כל עלילותם: 8 לכן חכו-לי נאם-יהוה ליום
קומי לעד כי משפטי לאסוף גוים לקבצי ממלכות
לשפד עליהם ועמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל-הארץ: 9 כי-אז אהפך אל-עמים שפה ברוכה
לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחר: 10 מעבר
לנהרי-כוש עתרי בת-פוצי יובלון מנתתי: 11 ביום ההוא
לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי-אז אסיר
מקרבך עליו גאותך ולא-תוספי לנבחה עוד בהר
קדשי: 12 והשארתי בקרבך עם עני גדל וחסו בשם
יהוה: 13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב
ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי-המה ירעו ורצו
ואין מחריד: 14 רני בת-ציון הריעו ישראל שמתי
ועלזו בכל-לב בת ירושלים: 15 הסיר יהוה משפטך
פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא-תיראי
רע עוד: 16 ביום ההוא יאמר לירושלים אל-תיראי
ציון אל-ירפו ידך: 17 יהוה אלתך בקרבך גבור
יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו גיל עליך
ברנה: 18 נגני ממועד אספתי ממך היו משאת עליה
חרפה: 19 הנני עשה את-כל-מעניך בעת ההיא והושעתי
את-הצלעה והנדחה אקבץ ושמתי לתהלה ולשם

בְּכָל־הָאָרֶץ בְּשֹׁתֶם: ²⁰ בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֵתֶן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלַתְּהִלָּה בְּכָל עַמֵּי
הָאָרֶץ בְּשׁוֹבִי אֶת־שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה:

הקודש כתבי

The Old Testament in ancient Hebrew, following the Masoretic Text

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Biblical/Ancient

2013-12-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source
files dated 31 Aug 2023

f3b465f1-2c6b-5d96-a12d-59e7ed7a7f15